

நெடுங்கவிதை மரபும் நீட்சியும்

பா. உமாராணி ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, கற்பகம் உயர்கல்வி கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர்- 641021, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Long Poetry Tradition and Restoration

B. Umarani ^{a,*}

^a Department of Tamil, Karpagam Academy of Higher Education, Coimbatore-641 021, Tamil Nadu, India.

*Corresponding Author Email: skybirduma@gmail.com

(Received: 07th July 2020; Accepted: 18th August 2020)

DOI: <http://doi.org/10.34256/ijot2031>

Abstract: In each period, poetry has undergone a change in its own structure of structure and its structure of meaning. This change is also seen in the history of long poetry. This change has taken place in terms of subject matter and format. But as a continuation of the tradition, the form of the long poem acquires a new form of free will.

Key Words: Poetry, Tradition, Restoration, History

ஆசிரியர் குறிப்பு

முனைவர் பா. உமாராணி, கற்பகம் உயர்கல்வி கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறை இணைப்பேராசிரியராக இருக்கின்றார். சங்க இலக்கியத்தில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவர். புதுக்கவிதையில் பழந்தமிழ் இலக்கியக் கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தம்முடைய முனைவர் ஆய்வுப்பட்டத்தை செய்துள்ளார். இலக்கிய முன்றில், தமிழ் இலக்கியத்தில் களனும், கருத்தும் என்னும் இரு நூற்களை வெளியிட்டுள்ளார். பல்வேறு ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், கருத்தரங்கக் கட்டுரைகளையும்

வெளியிட்டுள்ளார்.

முன்னுரை

ஒரு மொழியைப் புதுப்பிக்கின்ற செயல்களில் மிகமுக்கியப் பங்காற்றுவது கவிதை இலக்கியங்கள் ஆகும். இவை காலந்தோறும் பல்வேறு வளர்ச்சிப் படிநிலைகளை உருவத்திலும், உள்ளடக்கத்திலும் உட்கொண்டனவாய் வளர்ந்து தன்னை நிலைப்பேறுடையனவாக்கிக் கொண்டுள்ளன. சங்கக் கவிதைகளில் தொடர்ந்த இந்த மரபு இன்றும் தொடர்நிகழ்வாய் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் கவிதை தனக்கான வடிவ அமைப்பிக்குத்தக பொருண்மைக் கட்டமைப்பிலும், பொருண்மைக் கட்டமைப்பிற்குத்தக வடிவக்கட்டமைப்பிலும் மாற்றத்தை உட்புகுத்தியே வந்துள்ளது எனலாம். இக்கட்டமைப்புத்தன்மை நிலைப்பேறுடையனவாக இருப்பதில்லை. அவை காலத்திற்குக் காலம் மாற்றம்பெற்று வருகின்றன. இதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைவது சமுதாய மாற்றமேயாகும். சமுதாய மாற்றங்கள் கவிதை இலக்கியங்களில்

பெரிதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினாலும் அவை பழைய மரபுக் கூறுகளையும், பழமையின் எச்சங்களையும் தாங்கிக்கொண்டே தன்னை உருமாற்றிக்கொள்கிறது எனலாம். இங்ஙனம் தோன்றிய கவிதையிலக்கிய வரலாற்றில் நெடுங்கவிதை என்னும் இலக்கிய வடிவ மரபானது பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு இன்றும் தொடர்ந்து படைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ் இலக்கியங்கள் தொன்மையான மரபுகளுடன் இன்றும் பயணிப்பதை சிறுபத்திரிகைகள் எடுத்தியம்புகின்றன. கவிதைகளின் நுட்பமான கவித்துவம்சார் அழகியலை மரபில் கண்டடைந்து படைப்பிலக்கியத்தை உருவாக்குவதும், மரபு சார்ந்தவற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதும் இற்றைநாட்களில் காணமுடிகிறது. அவ்வகையில் பழமரபின் தொடர்ச்சியாய் பல்வேறு பரிமாணத்துடன் நெடுங்கவிதை என்னும் இலக்கியவடிவம் வளர்ச்சி பெற்றுநிற்பதை வெளிக்கொணர்வதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

நெடுங்கவிதை - விளக்கம்

நெடுங்கவிதை என்னும் வடிவத்திற்கு தனிப்பட்ட இலக்கண வரையறையினை நாம் கூறிவிடயிலாது. எனினும் அவ்வக்காலத்தில் தோன்றிய கவிதைகளுக்கான வரையறைகளும், சான்றோர்களின் கருத்துக்களையும் கொண்டு நெடுங்கவிதை என்பதனை ஓரளவு வரையறைக்குட்படுத்த முடியும்.

கவிதைகளின் பாடுபொருள் கருதியோ அல்லது கருப்பொருட்களின் நீட்சி கருதியோ மிகுதியான அடிகளைக் கொண்டு அமையும் கவிதைகளை நெடுங்கவிதை எனலாம்.

“வெள்ளத்தன் பெருக்கைப்போல் சிந்தனை பொங்கிவரும்போது அதை ஒரு நெடிய வடிகாலில் கட்டுமான அழகோடு பாயவிடுவதற்கு அளப்பரிய படைப்புத்திறன் தேவை. அந்த வகையில் வல்லாளர் கைத்திறனாவது நெடுங்கவிதை” (தேனரசன், வினாநிரல் விடை) என நெடுங்கவிதைக்கு விளக்கமளிக்கிறார் தேனரசன் (Thenarasan, 2001). பாடுபொருளின் சிறப்புக் கருதியோ அன்றி அடிக்கருத்தின் விரிவு வேண்டியோ நீண்ட அடிகளைக் கொண்டு நெடுங்கவிதைகள் அமைகின்றன.

தற்காலப் புதுக்கவிதைகளை நோக்கும்போது அதன் பாடுபொருளைப் பிரிக்கும் தன்மையில் நெடுங்கவிதையின் விளக்கம் இன்னும் விரிவுடையதாக மாறிவிடுகின்றது. ஒரு மையக்கருத்தை மட்டும் கொண்ட கவிதைகள் நீண்டு அமைந்து காணப்படுவதும், அதே வேளையில் குறிப்பிட்ட தலைப்பைக்கொண்டு நீண்டு அமையும் கவிதைகளில் பல கருத்துக்கள் இடம்பெறுவதையும் காணமுடிகிறது. மையப்பொருண்மை ஒன்றாக இருப்பினும் அதன் உட்பொருண்மை, சொற்பிரயோகம், கூற்றுமுறை என அனைத்தும் நெடுங்கவிதையின் வடிவத்தைத் தீர்மானிக்கின்றன.

பாடுபொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிரிக்கப்படும் இந்நீட்சித் தன்மையே நெடுங்கவிதையின் வடிவ நீட்சிக்கு உள்ளோட்டக் காரணமாய் அமைந்துள்ளது. ஒரு கருத்தை மையமிட்டு அமைந்த கவிதைகள் பெரும்பான்மையும் 40-50 அடிகளுக்கு உட்பட்டவையாகவும், அதற்கு மேற்பட்ட அல்லது உட்பட்ட கவிதைகள் பல கருத்துகளை மையமிட்டு அமைந்ததாகவும் காணப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. எனவே வடிவ நீட்சி என்பது கருத்துக்களின் நீட்சியுடன் தொடர்புடையது என்பது ஒருவாறு புலனாகிறது. இதனை, “கவிதைகள் அளவில் சிறியதாகவோ, பெரியதாகவோ இருப்பதைக் கூட நான் தீர்மானிப்பதில்லை. ஒரு கவிதை எழுதத் தொடங்குகிற சமயத்தில் அது அளவில் எவ்வாறு அமையப்போகிறது என்பதை விழிப்பு நிலையோடு என்னால் அறிய முடிவதில்லை. தங்களுக்கு எவ்வளவு இடம் தேவை என்பதைக் கவிதைகளே முடிவு

செய்துகொள்ளுகின்றன” (எ.ம.தோ.இ., ப.15) என்று லஷ்மி மணிவண்ணன் கூறுவதிலிருந்து அறியமுடிகிறது (Lakshmi Manivannan, 2005).

நெடுங்கதைக்கான கூறுகளாக பாடுபொருளை மையமிட்டு அமைதல், கருத்தின் தொடர்ச்சியாய் கவிதை தொடர்ந்து நீட்சிபெறல், ஓசை நயத்துடன் அமைவுபெறல், பொதுத்தன்மை பெறல் போன்றவற்றைக் கூறலாம். நெடுங்கவிதைகள் பாடுபொருளின் நீட்சி கருதியே நீண்டு செல்பவை. வலிந்து கவிதை நீட்டி செய்பவை அல்ல என்பதையும் காணமுடிகிறது.

நெடுங்கவிதையின் உள்ளடக்கத்தில் நெடிய கதைகள், இயற்கைக் காட்சிகள், பெருங்காப்பியப் பகுதிகள், வாழ்வியல் கூறுகள் என்று ஆங்கில மொழி இலக்கியங்களில் விரிந்துகிடக்கிறது.

தமிழ் இலக்கியத்தில் நெடுங்கவிதை மரபு

சங்ககாலத்திலேயே நெடுங்கவிதை என்னும் வடிவம் தோற்றம்பெற்றுவிட்டது. அதற்குச் சிறந்த சான்றுகளாக அமைவன பத்துப்பாட்டும், பரிபாடலும் அகும். இவ்விரு இலக்கிய வகைமைகளும் நெடுங்கவிதை வடிவத்தைச் சார்ந்தவை என்பதோடு அவை பாடுபொருள் அடிப்படையிலும் நீட்சித்தன்மை கொண்டவையாக விளங்குகின்றன.

பத்துப்பாட்டு

பத்துப்பாட்டில் பெரும்பகுதியும் ஆற்றுப்படை நூற்களே அமைந்துள்ளன. ஆற்றுப்படை நூற்கள் முழுமையும் நீண்ட அடிகளை உடையதாகவும், நெடுங்கவிதை வடிவினை ஒத்ததாகவும் அமைந்துள்ளன.

1. ஆற்றுப்படை

ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் என்பவை பரிசில் பெற்றுவந்த புலவன் பரிசில் பெறப்போகும் புலவனை ஆற்றுப்படுத்தல் அல்லது வழிப்படுத்தல் தன்மையில் அமைந்திருக்கும். இதில் பரிசில்பெற இருப்போனின் வறுமை நிலை, வழியின் சிறப்பு, கொடையின் அருமை போன்றவற்றைக் கூறுவதால் இவ்விலக்கியங்கள் நீண்ட அடிகளைப் பெற்றுள்ளன. 248 அடிமுதல் 500 அடிகளைக் கொண்டவையாக இவை அமைந்துள்ளன.

திருமுருகாற்றுப்படை, முருகக் கடவுளின் அருளைப் பெற்ற ஒருவன் அருளைப்பெற நினைப்போருக்கு வழிகாட்டும் நிலையில் அமைவதாய் அமைந்துள்ளது. திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருஆவின்குடி, திருவேரகம், பழமுதிர்சோலைபோன்ற ஆறுபடைவீடுகளில் உள்ள கோயில் சிறப்பும், இயற்கை வளம், முருகனின் திருக்கோலம், சூரனுடன் செய்த போர்கள், வழிபடும் மக்கள், வழிபாடு செய்யும் முறைகள்போன்றவற்றைக் குறிப்பிடுவதால் கவிதை நீண்டு நெடிதாய்ச் செல்கிறது.

பொருநராற்றுப்படை கரிகாலன், பொருநர்கள்மேல் கொண்டிருந்த அன்பு, விருந்தோம்பல், பாடினியின் அழகுநலன், சோழநாட்டின் வளம், காவியாற்றின் பெருமை இவற்றினை விரித்துரைக்கும் வண்ணம் 248 அடிகளில் நீண்டு செல்கிறது.

சிறுபாணாற்றுப்படையோ எனில் பாணர்களின் வறுமைநிலை, விறலியின் அழகுநலன், சேர, சோழ, பாண்டியர்களின் சிறப்பு, ஆழமர், எயில்பட்டினம், கிடங்கில், மூதூர் போன்ற நகரங்களின் சிறப்பு, பாணர்களின் இசை வல்லமை போன்றவற்றை எடுத்துரைக்கும் வண்ணம் 269 அடிகளைக் கொண்டதாய்நீண்டு அமைந்துள்ளது.

பெரும்பாணாற்றுப்படை காஞ்சியை ஆண்ட இளந்திரையனின் பெருமையினையும், அவன் நாட்டு மலைவளம், கடற்கரைச் சிறப்பு, ஐந்நில மக்களின் வாழ்க்கைமுறை, யாழ்

வருணனை, பாணன் வறுமை போன்றவைப் பற்றி 500 அடிகளில் விரித்துச்செல்கிறது.

கூத்தராற்றுப்படை கூத்தன் ஒருவன் பிற கூத்தர்களை ஆற்றுப்படுத்துவதால் இப்பெயர்பெற்றது. மலையை யானையாக உருவகம் செய்து, மலையில் எதிரொலிக்கும் பலவகை ஒலிகளை யானையின் ஓசையாகக் கற்பனை செய்து காட்சிப்படுத்துவதால் இதனை மலைபடுகடாம் எனவும் சுட்டுவர். கூத்தர்கள் இசைக்கும் இசைக்கருவிகளின் வருணனை, யாழ் வருணனை, மாலைப்பாதையின் வருணனை என 538 அடிகளில் விரிந்து செல்கிறது. இதனை நோக்கும்போது பாடுபொருளின் நீட்சி கருதியே ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் நெடுங்கவிதை வடிவம் பெற்றன எனலாம்.

2. அகப்பாடல்கள்

பத்துப்பாட்டில் புறப்பாடல்களைவிட அகப்பாடல்கள் குறைவாகவே இடம்பெற்றுள்ளன. இதற்குக் காரணம் அகப்பாடல்கள் ஓர் உணர்வின் இழையாக எழுந்துள்ளமையே. ஆயினும் இயற்கை வருணனை, அகம் சாரா பிற வருணனைகள் இவற்றின் காரணமாக இப்பாடல்கள் நீண்டு செல்கின்றன.

முல்லை நிலம், கார்காலம் பற்றிய வருணனைகள், கார்காலத்திற்குரிய காதல் உணர்வுகள், பாசறையின் இயல்பு என பல கூறுகளை இணைத்துச்செல்வதால் முல்லைப்பாட்டு 103 அடிகள் வரை நீண்டு செல்கிறது.

261- அடிகளைக் கொண்ட குறிஞ்சிப் பாட்டு ஒரு காதல் பாடல் என்பதோடு குறிஞ்சி நில வருணனையை மிகுதியும் கொண்டுள்ளதால் அது நெடுங்கவிதையின் வடிவத்திற்குக் காரணமாகிறது.

3. அகம் அல்லாதன

அக உணர்வுகளைச் சித்திரித்தபோதும், போர் பற்றிய புறச்செய்திகளையும் கூறும் நூலாக நெடுநல்வாடை அமைந்துள்ளது. வாடைக்காலத்தில் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் துயரம், அரசியின் அரண்மனை குறித்த வருணனை, போர் பாசறையின் சிறப்பு, கார்கால வருணனை என 188 அடிகளில் கவிதை நெடிதாய் தோற்றம் பெறுகிறது.

மதுரைக்காஞ்சி முழுமையும் புறப்பொருள் பற்றிப் பேசும் நூலாக அமைந்துள்ளது. மதுரை நகரின் சிறப்பு, நாளங்காடி, பொருள்விற்போர் பற்றிய வருணனை, வணிகம், நெடுஞ்செழியனின் புகழ் என 354 அடிகளில் மதுரை நகரின் வருணனை இடம்பெற்றுள்ளது.

பரிபாடல்

எட்டுத்தொகை நூற்களுள் மிக நீண்ட கவிதைகளைக் கொண்டுள்ளது பரிபாடலாகும். இனிய ஓசைநயம் அமைந்த செய்யுள் வகையாக இந்நூல் கருதப்படுகிறது. மேலும் இருபத்திரண்டு பாடல்கள் மட்டுமே கிடைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் திருமால், முருகன், வையை ஆகிய தலைப்புகளில் கவிதை நீண்டதாகக் காணப்படுகிறது.

பக்தி இலக்கியம்

பக்தி இலக்கியங்களில் ஒன்பதாம் திருமுறையும், பதினோறாம் திருமுறையும் நெடுங்கவிதைகளாகக் காணப்படுகின்றன. அதுபோன்றே மாணிக்கவாசகரின் போற்றி சிவபுராணமும், போற்றி அகவலும் நெடுங்கவிதைத் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது.

காப்பியங்கள்

இலக்கிய வகைகளில் காப்பியம் அனைத்து இலக்கியங்களைவிடவும் விரிவானது. நெடுங்கவிதைகளாகப் பொருளால் தொடர்ந்துவரும் கவிதைகளாக இருக்கின்றன. உன்னதமான ஒழுக்கப் பண்புகளை உயர்த்தத்திலும், அறிவுப் பூர்வமானவற்றை விரிந்து

தளத்திலும் காப்பியங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. தன்னிகரில்லாத தலைவனைக் கொண்ட இக்காப்பியங்கள் மானுட மதிப்புகளைப் பேசுவதோடு அல்லாமல், இயற்கை மீதும், மனித இன ஒழுங்கின் மீதும் தன் பதிவினை இட்டுச்செல்கின்றன. இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட செய்திகளை விவரிப்பதாகவும், ஒரு மொழியின் வளத்தைத் தாங்கி நிற்பதாகவும் இருப்பதோடு இடையிடையே கிளைக்கதைகளும், பல விளக்கங்களும் இடம்பெறுகின்றன. என்றாலும் இவை வெவ்வேறாகத் தோன்றாமல் ஓர்மையுடன் அமைவது காப்பியத்தின் சிறப்பாகும். எனினும் காப்பியங்கள் நெடுங்கவிதை மரபுடன் பொருந்தாமல் இருக்கின்றன.

தற்காலத்தில் நெடுங்கவிதை வளர்ச்சி

புதுக்கவிதையின் முன்னோடியான வால்ட்விட்மன் பெரிதும் நெடுங்கவிதைகள் எழுதியவராவார். “Out of the Cradle endlessly Rocking” (Subbian, Anthology of Poems, 2010, P.11) என்னும் 180 அடிகளைக் கொண்டுள்ள கவிதை இதற்குச் சான்றாகும்.

“டி.எஸ்.எலியட்டின் “பாழ்நிலம்” (Waste Land) என்னும் கவிதையும், “Christabel, Michael, Prelude” (Moles and Moon, 1946, P.59)” போன்ற வில்லியம் வேர்ட்ஸ்வெர்த்தின் கவிதைகள் நெடுங்கவிதை வடிவத்தைச் சார்ந்தன. கீட்ஸ், எட்கர் ஆலன்போ, எமர்சன், கோல்ட்டுசமித், டென்னிசன் போன்ற கவிஞர்களும் நெடுங்கவிதைகளைப் படைத்துள்ளனர் (Moles and Moon, 1946, P.59).

தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் தோற்றுவாய் என்று கருதப்படுகின்ற காலம் பாரதியாரின் காலம். பாரதியாரின் “காட்சி” என்னும் வசனக்கவிதை நெடுங்கவிதைக்குச் சிறந்ததொரு சான்றாகும். எனினும் வசனக்கவிதையை நெடுங்கவிதைக் கட்டமைப்பில் கொண்டுவர இயலுமா என்பது கேள்விக்குறியே. ஏனெனில் வசனக்கவிதைக்கு என்று ஒரு மரபு உண்டு. அதற்கான தனியான இலக்கணக் கட்டமைப்பும் உள்ளது. யாப்பு அமைதி இல்லாமையும், எதுகை, மோனை, இயைபுத் தொடைகளற்ற நிலையும், வசன ஆதிக்கத்திற்கு இடம்தந்து நிற்பதும் நெடுங்கவிதைக்கும், வசனக் கவிதைக்கும் பொதுவானது என்றாலும் ஓசை நயம் வசனக் கவிதைக்கேயுரிய சிறப்புக்கூறாகும். நெடுங்கவிதையை விட வசனக்கவிதை சற்றே விரிவானது, இசைநயம் உடையது, செல்வாக்குடையது என்பது வசனக்கவிதையின் தனிச்சிறப்பாகும்.

பாரதியின் “பாரதி அறுபத்தாறும்”, “ஸ்வயசரிதையும்” தன் வரலாற்றைக் கூறுவதால் நீட்சிகொண்டதாய் அமைந்துள்ளது. அதுபோன்றே “குயில் பாட்டு”, “சத்ரபதி சிவாஜி”, “குருகோவிந்திங் விஜயம்” போன்றவையும் நெடிய கவிதைகளாய் அமைந்துள்ளன.

பாரதியாரைத் தொடர்ந்து பாரதிதாசனும் “சஞ்சீவி பர்வதத்தின்சாரல்” போன்ற பல நெடுங்கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார். ந. பிச்சமூர்த்தி “காட்டுவாத்து” என்னும் தலைப்பில் நீண்டதொரு வசனக்கவிதையினைப் படைத்துள்ளார். இதைப்போன்றே சி.சு.செல்லப்பாவின் “மெரினா” என்ற கவிதையும் நெடுங்கவிதைத் தன்மையினைப் பெற்றுள்ளன.

“1962-இல் புதுக்கவிதையில் நெடுங்கவிதை முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பிச்சமூர்த்தியின் “காட்டுவாத்தும்”, சி. மணியின் “நகரம்” கவிதையும் சிறப்பான படைப்புகள்” (வல்லிக்கண்ணன், புதுக்கவிதையின் தோற்றம் வளர்ச்சி, ப.114) என்று குறிப்பிடுகிறார் வல்லிக்கண்ணன் (Vallikkannan, 1977).

“எழுத்துக் கவிதைகளில் நீண்ட நெடுங்கவிதைகளை எழுதியோருள் ந. பிச்சமூர்த்தி, சி.மணி, சி.சு. செல்லப்பா ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்” (தமிழ்ப்புதுக்கவிதை ஒரு தினாய்வு, ப.174) என அரங்கராசு குறிப்பிடுகின்றார் (Arena. Su., 1984).

நெடுங்கவிதைகளுக்கென்று தற்காலத்தில் சிற்பி “பூஜ்ஜியங்களின் சங்கலி” என்று

தனியான ஒரு கவிதைத் தொகுப்பினை வெளியிட்டுள்ளார். தற்காலத்தில் பெரும்பான்மையான கவிஞர்கள் ஒரே தலைப்பின்கீழ் பல்வேறு கவிதைகளை நெடுங்கவிதைளாக எழுதிவருகின்றனர் (Ranithilak, 2004). பலரும் சோதனை முயற்சியாக பல்வேறு பொருண்மைகளிலும், மொழிதல் முறையிலும் மாற்றங்களைச் செய்து புதுக்கவிதை படைத்துவருகின்றனர். எனில் அதற்கான தனித் தொகுப்புகளாக அமையாமல் தங்கள் கவிதைத் தொகுப்பில் அவர்கள் அறியாமலே பாடுபொருள் கருதி சில கவிதைகள் நெடுங்கவிதைச் சாயலைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றன (கரிகாலன் அபத்தங்களின் சிம்பொனி, ப.15, தென்பாண்டியன், மிதக்கும் காடு, ப.32) (Then Pandian, 2004).

நெடுங்கவிதை தொன்றுதொட்டுவரும் ஒரு இலக்கிய மரபு. இன்று வடிவத்தாலும் பொருளாலும் பழைய மரபுகளின் எச்சங்களைத் தாங்கிப் புதுப்பொலிவுடன் வடிவம், பொருள், சூழல் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் மாற்றம் பெற்றுத்திழ்கிறது. தற்கால நீண்ட கவிதைகளாக இருக்கும் கவிதைகளைக் காணும் போது அவற்றில் எதுகை, மோனை அமைப்பிலும், பாடல் வடிவிலும், நாட்டுப்புற மொழிவழக்கிலும், ஒருவித ஒலிநயத்துடனும் அமைந்து பொருளுக்கும், கவிதைக்குமான இடைவெளியைக் குறைத்துவிட்டன. இந்நீண்ட கவிதைக்கான பாடுபொருள் புதுக்கவிதைக்கான எல்லாப் பாடுபொருளிலும் அமைந்துகிடப்பதையும் காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

நெடுங்கவிதைக்கான பழைய வரையறைகளே இன்றும் தொடர்ந்துள்ளபோதும் சிற்சில மாற்றங்களுடன் அவை வளர்ச்சிப் பெற்றுள்ளன. நெடுங்கவிதைகள் குறித்துக் குறிப்பிடும்போது அதனைக் கதைப்பாடல் என்று குறிப்பிடுகின்றார் பாரதிதாசன். கதைப்பாடலில் தொடக்கம், முடிவு என்னும் மரபான அமைப்பில் வடிவம் இருக்கும். ஆனால் தற்கால நெடுங்கவிதைகளில் கதையோ, முதல், முடிவு என்ற இலக்கணமோ கிடையாது. ஒரு சின்னக் கரு கூட நெடுங்கவிதையாக வளரலாம். இத்தன்மைகள் நெடுங்கவிதைகளுக்கே உரிய சிறப்பான கூறாகும். பழைய நெடுங்கவிதை வடிவத்திற்கு ஆசியப்பாவை உகந்த வடிவமாகக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இன்றைய புதுக்கவிதைக்குரிய இலக்கணமான யாப்பு அமைப்புத் தேவையில்லை என்பதே நெடுங்கவிதைக்குமான வரையறையாக உள்ளது. அடிவரையறை என்ற ஒன்றையும் பின்பற்றத் தேவையில்லாத நெகிழ்தன்மையை இன்றைய புதுக்கவிதைகள் கொண்டுள்ளன. பாடுபொருளும் இத்தன்மையிலேயே எப்பொருண்மை பற்றியும் அமையலாம் என்பது இன்றைய நெடுங்கவிதையை இன்னும் கூர்மையடையச் செய்துள்ளது. சங்ககாலம் தொடங்கிய நெடுங்கவிதை மரபானது இன்றுவரை பல்வேறு மாற்றங்களுடன், ஆனால் சிதைவுபடாமல் வந்துள்ளமையைக் காணமுடிகிறது.

References

- Arena. Su., (1984) A Review of Tamil Renewal Poetry, First Edition, Tamilosai Press, Chennai.
- Subbian C., (Ed.) (2010), Poetry: American Literature (An Anthology of Poems). Emerald Publishers, Chennai, India.
- Lakshmi Manivannan, (2005) Where Protests Disappear, First Edition, Sandhya Publishing, Chennai.
- Moles T.W., and Moon A.R., (1946) Anthology of Longer of Poems, Longmans Green.
- Ranithilak, (2004) Nagadisai, First Edition, Life Publishing, Chennai.
- Then Pandian, (2004) Floating Forest, First Edition, Seahorse, Coimbatore.
- Thenarasan, (2001) Manvasal (Quiz Answer), First Edition, Kavita Publication, Chennai.
- Vallikkannan, (1977) The Origin and Development of Renewal Poetry, First Edition, Writing Publication, Chennai.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2020. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License